

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน

นพพรพรรณ ญาณโกมุท* ไชยรัตน์ ปรานี** สิริพร ปาณางษ์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน 2) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู โรงเรียนอุทิศศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาทั้งหมด จำนวน 40 คน การพิจารณาร่างรูปแบบโดยใช้วิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน และประเมินคุณภาพรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพรูปแบบ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายใน แบบประเมินความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายใน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน มีองค์ประกอบด้วยกัน 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการของรูปแบบ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 3 กระบวนการนิเทศภายในและ ส่วนที่ 4 การประเมินผล ผลการพิจารณาและประเมินคุณภาพของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.51 และผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งสามารถไปใช้ทดลองได้

2. ผลการใช้รูปแบบ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะในการนิเทศภายในสูงขึ้น โดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายใน หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายใน หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: รูปแบบ, การนิเทศภายใน, การศึกษาชั้นเรียน, โรงเรียนเอกชน

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษาและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2558,

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

*** อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Internal Supervision Model Development Based on Lesson Study Approach For Private Schools

Nopporpan Yankomut* Chairat Pranee** Siriporn Panawong***

Abstract

This research aimed to develop an internal supervision model based on the approach of lesson study and to investigate the utilization results of the model. The study sample comprised 40 elementary school teachers of Uthitsuksa school. The development of the model was done by holding a connoisseurship of 9 experts and the assessment of the model was done by 5 evaluation connoisseurs. The research instruments were a form for quality assessment of the model, a test on knowledge and understanding about learning management and internal supervision, a learning management and an internal supervision ability assessment form and a questionnaire on satisfaction towards the utilization of the model.

The findings are as follows:

1. Internal supervision model development based on lesson study approach has 4 constituent: there are the principle, the aim, the internal supervision, and the assessment of the model. The results obtained from the connoisseurship and from the quality assessment of the experts were appropriated at the highest level of 4.51 and accordance with an index of congruency between 0.80–1.00, indicating that the developed model was feasible in practice.

2. The study results found that after the utilization of the model, the teachers had higher level of competency in both learning management and internal supervision in the following aspects: 1) The test revealed that their knowledge and understanding about learning management and internal supervision after using the model was higher than that before using significantly at the .05 level. 2) Overall, the learning management ability management and internal supervision ability assessment after using the model was higher than that before using significantly at the .05 level.

Keywords: Model, Internal Supervision, Lesson study, Private schools

* Student in Doctor of Education in Educational and Learning Management Program, Nakhon Sawan Rajabhat University, 2015, E-mail: tik_ss@hotmail.com

** Assistant Professor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

*** Lecturer in Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

บทนำ

ในสภาพปัจจุบันจะเห็นได้ว่าสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชนประสบปัญหาภายในสถานศึกษาในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูจากรายงานผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549: 128, และ 2552: 129-130) พบว่า นับตั้งแต่ที่มีการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา ปัญหาที่ต้องเร่งพัฒนาปรับปรุง และต่อยอดในด้านคุณภาพของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และปรับปรุง พ.ศ. 2553 มีสาเหตุมาจากปัญหาด้านการนิเทศ ผู้บริหารไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ไม่มีการดำเนินการนิเทศภายในที่เป็นระบบ การนิเทศจากบุคลากรภายนอกไม่มีความต่อเนื่อง ขาดศึกษานิเทศก์ที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะสาขาวิชา ประกอบกับศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการของครูและบุคลากรในสถานศึกษา ส่งผลให้ครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการศึกษา ครูที่ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2555: 40) กล่าวถึง สภาพปัญหาของการนิเทศในสถานศึกษาว่า สภาพปัญหาการนิเทศในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ขาดความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการนิเทศของผู้บริหาร ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่อการนิเทศ ครูไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและมีทัศนคติในทางลบต่อการนิเทศส่วนปัญหาด้านกระบวนการนิเทศพบว่า ปัญหาด้านการประเมินผล ขาดการประเมินผลและนำผลการนิเทศไปใช้ประโยชน์ และปัญหาสภาพแวดล้อมภายนอกขาดการสนับสนุน

การนิเทศภายใน เป็นกระบวนการหนึ่ง ที่พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อนักเรียน และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษาที่ต้องการมุ่งแก้ไขปรับปรุง และช่วยในการพัฒนาครูตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555: 5) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based professional Development) เพื่อให้เกิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ โดยใช้กระบวนการนิเทศภายใน พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู ในสภาวะการณ์ที่ปฏิบัติจริงในชั้นเรียน กระบวนการนิเทศภายในเป็นกิจกรรมหรือวิธีการ ที่ครูภายในโรงเรียนร่วมมือกันในการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนซึ่งกันและกัน เป็นวิธีการที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนครู และผู้บริหาร การนิเทศเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (วัชรวิภา เลาเรียนดี, 2556) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Gkickman, Gordon & Ross-Gordon (2007: 135) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการนิเทศว่ามีความสำคัญ เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการสอนของครู ที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน

และช่วยส่งเสริมให้การศึกษาเจริญก้าวหน้า (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 14-32)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน (Lesson study) เนื่องจากแนวคิดดังกล่าว เป็นแนวคิดที่สามารถพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้และระบบการนิเทศภายในของโรงเรียนให้สามารถดำเนินการให้เกิดคุณภาพ รวมทั้งยังช่วยประสานความสัมพันธ์ ระหว่างระบบบริหารและระบบการจัดการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนได้ เป็นอย่างดี

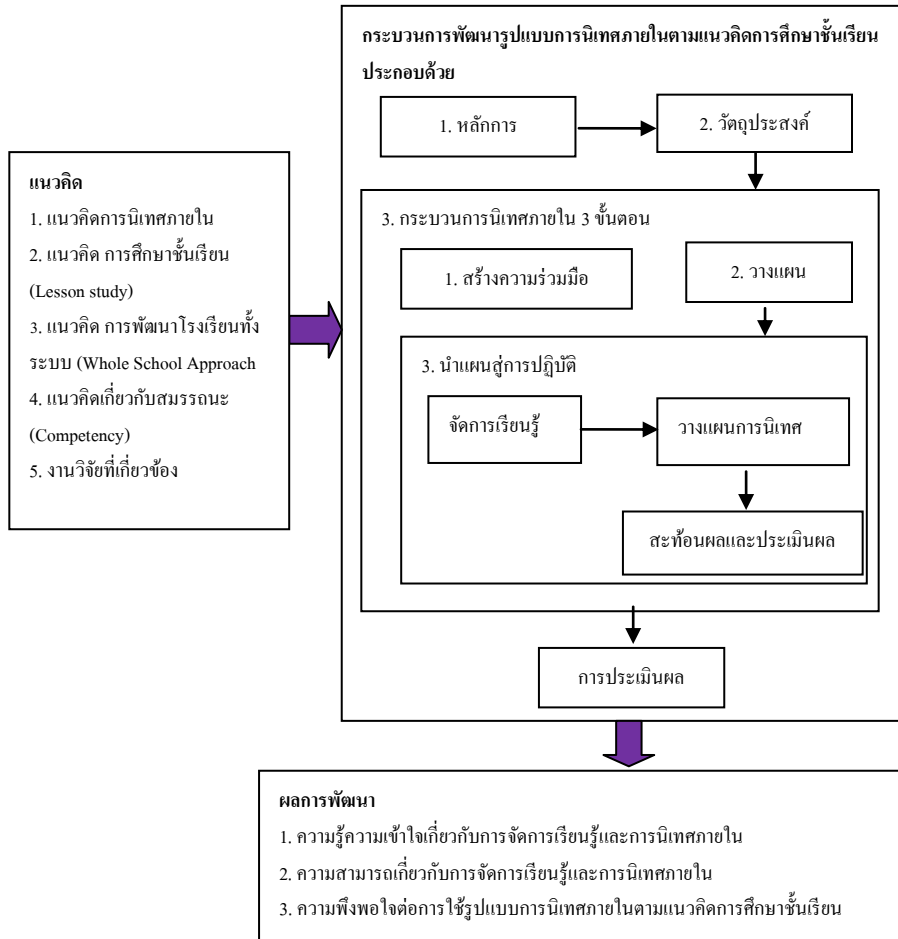
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน
2. เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการนิเทศภายใน การศึกษาชั้นเรียนและการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ มาใช้ในการสังเคราะห์กรอบแนวคิด ดังนี้

องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนโดยสังเคราะห์จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายใน (สุริมาศ สุขกสิ, 2549, วรรณพร สุขอนันต์ 2550, สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์, 2550, อุดลย์ วงศ์ก่อม, 2552, ยุพิน ยืนยง, 2553, วัชรา เล่าเรียนดี, 2556, วรรณดี สุธาพานิชย์, 2557, Harris, 1975, Tanner, 2000) แนวคิดการศึกษาชั้นเรียน (ชารินทร์ ศรีวิรัชญ, 2550, ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์ และคณะ, 2551, นฤมล อินทร์ประสิทธิ์, 2552, เกษร ทองแสน, 2553, สมใจ มณีวงษ์, 2556; Lewis, 2000, Yoshida, 2005) แนวคิดในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544; สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา, 2543; นางลักษณ์ วิรัชชัย, 2544, สุกพล วงสินธ์, 2545, ทิศานา แหมมณี, 2547, วิวัฒน์ สุขสมศักดิ์, 2550, ชีระ บุญเจริญ, 2550, วิวัฒน์ไชย ศรีวิพัฒน์, 2550) จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าวทำให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบ 4 ส่วน คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการนิเทศภายใน และการประเมินผล แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนที่สำคัญ รายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ดำเนินการตามขั้นตอนโดย ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในการศึกษาชั้นเรียน และการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมา ยกร่างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็น โครงสร้าง แสดง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ จากนั้น ยกร่างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ทำให้ได้ร่างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) หลักการของรูปแบบ
- 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 3) กระบวนการนิเทศภายใน
- 4) การประเมินผล

ในการพิจารณารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนด้วยวิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน และประเมินคุณภาพรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบบันทึกการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบประเมินคุณภาพรูปแบบแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินรูปแบบฯ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การแปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2552: 22-25)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ขั้นตอนนี้เป็นกรนำรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ที่พัฒนาไปทดลองใช้ในโรงเรียนเอกชนโดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. พิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการคัดเลือกโรงเรียนที่สมัครใจ และมีความต้องการพัฒนาการนิเทศภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนอุทิศศึกษา

2. ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนตามขั้นตอนการนิเทศที่กำหนดในรูปแบบและศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนที่สมัครใจ และเหมาะสมที่จะใช้ทดลอง จากนั้นขอหนังสือจากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เพื่อขออนุญาตใช้รูปแบบการพัฒนาการนิเทศภายใน ตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน โดยเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนอุทิศศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลงานวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 5 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายในเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย โดยแบบทดสอบมีลักษณะข้อสอบแบบ ถูก ผิด จำนวน 20 ข้อ แบบประเมินความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการนิเทศภายใน เป็นการประเมินตนเองในการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนของครูผู้นิเทศ และครูผู้ที่ได้เข้ารับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยจะวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะการนิเทศภายใน สมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent sample

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน จากการศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดการนิเทศภายใน แนวคิดการศึกษาชั้นเรียน และแนวคิดการ

พัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าว ทำให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบ 4 ส่วน ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการนิเทศภายใน และ 4) การประเมินผล มีรายละเอียดดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนอาศัยหลักการตามแนวคิด การนิเทศภายใน การศึกษาชั้นเรียน การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งให้ทุกคนทุกฝ่ายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาไปพร้อม ๆ กันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ดำเนินการครอบคลุมทุกองค์ประกอบ โดยให้ผูมีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในโรงเรียนได้มีการพัฒนาตนเองและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติในบริบทการทำงานจริงในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนรู้อย่างยั่งยืน องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ประกอบด้วย 2.1) เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู 2.2) เพื่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน และ 2.3) เพื่อพัฒนาระบบการนิเทศภายในของโรงเรียน องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศภายใน เป็นการนำแนวคิดการนิเทศภายในและแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนมาใช้ในการดำเนินการซึ่งประกอบด้วย การดำเนินการ 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นสร้างการมีส่วนร่วม 2) ขั้นการวางแผนการนิเทศ 3) ขั้นการนำแผนสู่การปฏิบัติจริง องค์ประกอบที่ 4 การประเมินผลเป็นการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ โดยประเมินใน 3 ด้าน ได้แก่ ประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ประเมินสมรรถนะการนิเทศภายใน และประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดระดับ ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.54$) และผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม สมสอดคล้อง สามารถนำไปใช้ในการทดลองต่อไปได้ จากการกำหนดขั้นตอนของรูปแบบดังกล่าวส่งผลให้ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นผู้นิเทศ และผู้เข้ารับการนิเทศมีการพัฒนาตนเองในด้านสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะการนิเทศภายใน

2. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชนพบว่า

2.1 ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	13.50	1.81	9.242	.000**
หลังทดลอง	40	16.40	2.14		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังการใช้รูปแบบครุมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูก่อนและหลังใช้รูปแบบ

การประเมิน	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	122.33	4.963	13.569	.000**
หลังทดลอง	40	134.30	3.897		

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับความสามารถการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลัง พบว่า หลังการใช้รูปแบบ ครุมีความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการประเมินสมรรถนะการนิเทศภายใน ประกอบด้วย ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในและผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับนิเทศภายใน ดังตารางตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครู

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	10.48	1.63	18.63	.000**
หลังทดลอง	40	14.82	1.70		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน พบว่า หลังการใช้รูปแบบ ครุมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศภายในของครู

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	119.45	4.804	10.776	.000**
หลังทดลอง	40	129.40	3.264		

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศภายใน พบว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ครูมีความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศภายใน สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนพิจารณาเป็นรายด้านดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D	ระดับ
1	มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การนิเทศ	4.15	0.36	มาก
2	มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เป็นระบบ	4.53	0.50	มาก
3	มีความเหมาะสมกับความแตกต่างของบุคคล	4.45	0.50	มาก
4	มีความยืดหยุ่นตามสภาพและบริบท	4.48	0.51	มาก
5	สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	4.33	0.47	มาก
6	เครื่องมือมีขั้นตอนแสดงชัดเจน	4.30	0.46	มาก
7	เข้าใจง่าย สะดวกต่อการใช้	4.40	0.50	มาก
8	เครื่องมือมีความเหมาะสมกับการนิเทศ	4.25	0.44	มาก
9	มีการช่วยเหลือ แนะนำซึ่งกันและกัน	4.30	0.46	มาก
10	มีบรรยากาศแบบกัลยาณมิตร	4.33	0.47	มาก
11	ระยะเวลาในการสังเกตเหมาะสม	4.23	0.48	มาก
12	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นมิตร	4.30	0.52	มาก
13	ผู้บริหารให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี	4.38	0.49	มาก
14	ครูมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศภายใน	4.33	0.47	มาก
15	ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูได้จริง	4.50	0.51	มาก
	เฉลี่ย	4.34	0.04	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า จากผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน ตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนพบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. 0.04) เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว พบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รูปแบบการนิเทศภายในได้ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูได้จริง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.51)

อภิปรายผล

รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชนได้ผล การศึกษาและนำมาอภิปรายผล 2 ประเด็น ดังนี้

1. การสร้างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน

1.1 รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนได้สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับแนวคิดการนิเทศภายใน การศึกษาชั้นเรียน และการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อสังเคราะห์เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการสร้างรูปแบบ ให้ได้ กรอบแนวคิดแสดงความสอดคล้องระหว่างทฤษฎี กับกระบวนการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษา ชั้นเรียน โดยการสังเคราะห์ และยกร่างรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ซึ่งทำ ให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบ 4 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการนิเทศภายใน และ 4) การประเมินผล หลังจากผ่านการพิจารณาร่างรูปแบบ โดยใช้การ สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน และพิจารณาและปรับปรุงตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ทำการประเมินคุณภาพของรูปแบบผลการประเมินของ ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) และผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 จะเห็นได้ว่า รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ จัดกระบวนการนิเทศภายในได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการดำเนินการสร้างรูปแบบการนิเทศภายใน ตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนดังกล่าว ดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และหลักการ เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบ ทำให้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ได้รับความ ยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีประสิทธิภาพ ผลการพิจารณาและประเมินรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ไปใช้ และมีความเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบ มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักวิชาการของการนิเทศ ภายในที่เป็นการช่วยเหลือ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูรวมทั้งหลักการแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน

ที่เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันในบริบทจริงในชั้นเรียนที่มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู (ชาโรนิตวีระวิญญู, 2550) มาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ที่มุ่งพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องนำมาผสมผสานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจากรูปแบบจะเห็นได้ว่าแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบแสดงให้เห็นการพัฒนาในแต่ละขั้นตอนได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการมีการบูรณาการแนวคิดทั้ง 3 แนวคิดให้ผสมผสานกลมกลืนเป็นเรื่องเดียวกันได้ ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของโรงเรียนในอันที่จะพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ และระบบการนิเทศภายใน และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริงในชั้นเรียน ส่งผลให้รูปแบบมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกัน มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีความเป็นไปได้จริง มีการประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ก่อนนำรูปแบบไปใช้ ส่วนด้านกระบวนการสร้างรูปแบบ เนื่องจากผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและความรู้ เกี่ยวกับ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้กับรูปแบบที่สร้างขึ้นมีการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ ทำให้รูปแบบที่แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน สัมพันธ์กัน และมีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับวิชา เล่าเรียนดี (2550: 5) ที่กล่าวไว้ว่าการกำหนดจุดมุ่งหมายได้ชัดเจนมากเท่าใดยิ่งทำให้มองเห็นแนวทางในการปฏิบัติมากขึ้นเท่านั้น แนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบมีความสอดคล้องมีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกันในแต่ละขั้นตอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการสอดคล้องกับกระบวนการและเครื่องมือที่ใช้รูปแบบจึงมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรศักดิ์ มุงคุณ และคณะ (2558) ที่ได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน และพบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

2. ผลของการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน พบว่า หลังจากการใช้รูปแบบ ทำให้ครูมีสมรรถนะในด้านการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะการนิเทศภายใน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงส่งผลให้ครูมีการพัฒนาสมรรถนะทางด้านการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะการนิเทศภายในเพิ่มขึ้นสำหรับรายละเอียดของผลการศึกษาศมรรถนะการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะการนิเทศภายในมีดังนี้

2.1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ แยกการประเมิน เป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ปรากฏผลดังนี้ ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังการใช้รูปแบบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก แนวคิด

ที่นำมาใช้ในการสร้างรูปแบบ ทำให้แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ มีความเหมาะสม สอดคล้องกับหลักการ แนวคิดการนิเทศภายใน แนวคิดการศึกษาชั้นเรียน และแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ และการนำไปใช้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ได้รับความรู้เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้และวิธีการในการจัดการเรียนรู้ อย่างละเอียด ชัดเจน โดยวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีการฝึกปฏิบัติจริงตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ครูที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ ควรรู้และเข้าใจ สามารถปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ได้ ระหว่างปฏิบัติมีการดูแล ให้คำแนะนำ มีการกำกับ ติดตาม ให้ความช่วยเหลือทุกขั้นตอน จึงจะสามารถพัฒนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ สอดคล้องกับหลักการนิเทศแบบพัฒนาการของGlickman (2007) กล่าวว่า เป็นการนิเทศที่คำนึงถึงความแตกต่างกันของมนุษย์ ทั้งในด้านความสามารถ ด้านการคิดเชิงนามธรรม ความรู้สึกผูกพันต่อหน้าที่ ความเชี่ยวชาญ แรงจูงใจ และเป้าหมายที่แตกต่างกัน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่ามนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้ โดยกำหนดองค์ประกอบด้านกระบวนการนิเทศที่มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกัน และผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก แนวคิดที่นำมาใช้ในการสร้างและพัฒนารูปแบบ ทำให้แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ มีความเหมาะสม สอดคล้องกับหลักการ แนวคิดการนิเทศภายใน แนวคิดการศึกษาชั้นเรียน และแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ และการนำไปใช้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ได้รับความรู้เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้และวิธีการในการจัดการเรียนรู้ อย่างละเอียดชัดเจน โดยวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีการฝึกปฏิบัติจริงตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ครูที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ ควรรู้และเข้าใจและมีความสามารถในการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ได้ ระหว่างปฏิบัติมีการดูแล ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ มีการกำกับ ติดตาม ให้ความช่วยเหลือทุกขั้นตอน จึงสามารถพัฒนาให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับหลักการแนวคิดการนิเทศภายใน แนวคิดการศึกษาชั้นเรียน และแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ และการนำไปใช้จึงสามารถพัฒนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ สอดคล้องแนวคิดของสุพิศ ชัยมงคล (2556) ที่ได้สรุปสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูไว้ ดังนี้ 1) ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้3) ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยี 4) ความสามารถในการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับวิจัยของเกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552: 393) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนของครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์

พบว่า ก่อนทำการนิเทศมีการจัดการให้ความรู้แก่ครูโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมให้ครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ และครูผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้

2.2 สมรรถนะของการนิเทศภายในประกอบด้วย ผลการประเมินสมรรถนะการนิเทศภายใน แยกประเมินเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ปรากฏผลดังนี้ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน พบว่า หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก แนวคิดที่นำมาใช้ในการสร้างและพัฒนารูปแบบ ทำให้แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักการแนวคิดการนิเทศภายในแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนและแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ และการนำไปใช้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ได้รับความรู้เกี่ยวกับ กระบวนการนิเทศภายในและวิธีการในการนิเทศตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนอย่างละเอียด ชัดเจน โดยวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีการฝึกปฏิบัติจริงตามขั้นตอนการนิเทศภายใน ที่ครูที่มีหน้าที่ในการนิเทศ ควรมีความรู้และเข้าใจและสามารถปฏิบัติการนิเทศภายในได้ ระหว่างปฏิบัติมีการดูแล ให้คำแนะนำ ควรมีการกำกับ ติดตาม ให้ความช่วยเหลือทุกขั้นตอน จึงสามารถพัฒนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในสูงขึ้นหลังใช้รูปแบบ และในการจัดกลุ่มครูตามวิธีการนิเทศนั้นต้องให้ครูผู้ทำหน้าที่รับการนิเทศยอมรับผู้นิเทศและ ผลการเปรียบเทียบความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศภายใน พบว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ความสามารถในการนิเทศภายในสูงกว่าก่อนการนิเทศภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก แนวคิดที่นำมาใช้ในการสร้างรูปแบบ ทำให้แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักการของวัชรา เถาเรียนดี (2556: 119-123) ที่ได้กล่าวว่า การนิเทศที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของครูโดยตรง จากระดับที่มีความสามารถในการพัฒนาตนเองต่ำ ไปสู่ระดับที่มีความสามารถในการพัฒนาตนเองสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลทั้งด้านการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและในการจัดกลุ่มครูตามวิธีการนิเทศนั้นต้องให้ครูผู้ทำหน้าที่รับการนิเทศยอมรับผู้นิเทศ

3. ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือรูปแบบการนิเทศภายในช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูได้จริง สรุปได้ว่าครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนในระดับมาก และครูมีความเห็นว่ารูปแบบการนิเทศภายในช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูได้จริง ทั้งนี้เนื่องมาจาก รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนมีองค์ประกอบและขั้นตอนในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู

โดยใช้แนวคิดการนิเทศภายในมาใช้ในการแนะนำ ช่วยเหลือรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ให้ความสำคัญของกระบวนการนิเทศภายใน ซึ่งดำเนินการตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนที่เป็นการได้ปฏิบัติจริงในชั้นเรียนและดำเนินการนิเทศโดยเพื่อนครูด้วยกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ประกอบกับการที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครู ทุกคนได้แสดงศักยภาพอย่างเท่าเทียมกัน จากการกำหนดขั้นตอนของรูปแบบดังกล่าวส่งผลให้ครูที่เป็นผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศได้พัฒนาตนเองในด้านสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะการนิเทศภายใน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

รูปแบบการนิเทศภายในของโรงเรียนควรมีการจัดเวลาการนิเทศให้ครูมีเวลาว่าง และเวลาสอนที่ตรงกัน เพื่อจะได้มีเวลาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการนำรูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน ไปทดลองใช้กับโรงเรียนขนาดต่าง ๆ เพราะขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของรูปแบบ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การนิเทศเพื่อพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2555). การนิเทศในสถานศึกษา. สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2555, จาก <https://mystou.files.wordpress.com/2012/02/2503-8-t.pdf>.

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

เกษร ทองแสน. (2553). การพัฒนาครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูคณิตศาสตร์โดยใช้การศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ชาริณี ตรีวรวิญญู. (2550). การพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษิตตามแนวคิดการศึกษาผ่านบทเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ทิสนา แจมมณี. (2547). รายงานการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน. กรุงเทพฯ:

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระ รุญเจริญ. (2550). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็กเซอร์เน็ท.

นงลักษณ์ วิรัชชัย, และสุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยและพัฒนาเพื่อการปฏิรูปทั้งโรงเรียน.

กรุงเทพฯ. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์. เอกสารเผยแพร่ในโครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน (วพร.). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. (2552). การศึกษาชั้นเรียน: นวัตกรรมเพื่อพัฒนาครูและนักเรียน.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

บุญชม ศรีสะอาด, และสุรיתอง ศรีสะอาด. (2552). การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาส์น.

ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์, และคณะ. (2551). การเตรียมบริบทสำหรับการนำการพัฒนาวิชาชีพครูแบบ

ญี่ปุ่นที่เรียกว่า “การศึกษาชั้นเรียน” (Lesson study) มาใช้ในประเทศไทย. ในศิริพร วัชชวัลคุ กิตติ ประเสริฐสุข. (บรรณาธิการ). เครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย. เอกสารหลังการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ. มปป.

ยุพิน ยืนยง. (2553). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพ

การวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑล. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

วรรณดี สุธาพานิชย์. (2557). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจังหวัด

ชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.

วรรณพร สุขอนันต์. (2550). รูปแบบการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

วัชรา เต่าเรียนดี. (2556). ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ชการพัฒนาวิชาชีพ: ทฤษฎี กลยุทธ์สู่

การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 12). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์. (2550). สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงการ

ซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.

- วีรศักดิ์ มุงคุณ และคณะ. (2558,มกราคม-เมษายน) การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพของวิทยาลัย
 อาชีวศึกษาเอกชน. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 10(28), 65-85.
- สมใจ มณีวงษ์. (2556).การนำนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) ผู้การปฏิบัติใน
 สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของประเทศไทย. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (การบริหาร
 การศึกษา)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สำนักนิตยเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2543). *การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการเรียนรู้ร่วม
 เล่ม 3*. กรุงเทพฯ. ผู้แต่ง.
- สุพล วงสินธุ์. (2545). การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้. *วารสารวิชาการ*,
 5(7), 13.
- สุพิช ชัยมงคล. (2556). *กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูผู้สอนระดับ
 ประถมศึกษาในพื้นที่สูง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุสิตบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา) .
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์. (2550). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนใน
 สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต.
 (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- อดุลย์ วงศ์ก้อม. (2552). *รูปแบบการนิเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุสิต
 บัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- Glickman, C.D., Stephen, P., G, and Jovita, M. R.S. (2007). *Supervision and instruction
 leadership: A developmental approach*. (7th ed.) London: Pearson.
- Harris, B. M. (1975). *Supervisory behavior in education*. (2nd ed.) Englewood Cliffs, New Jersey:
 Prentice-Hall.
- Lewis, C. (2002). *Lesson study: A handbook of teacher-led instructional change*. Philadelphia:
 Research for Better Schools.
- Tanner, D, & Laural T. (2000). *Supervision in education: Problem and practices*. New York:
 Macmillan.
- Yoshida, M. (2005). An overview of lesson study. In Wang-Iverson, P., and Yoshida, M.
 (Eds.) *Building our understanding of lesson study*. Philadelphia: Research for Better
 Schools.
